Ministerstwo
Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.10.2025
Warszawa, 21 maja 2025 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

uprzejmie przedstawiam odpowiedź na oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Gawłowskiego na 26. posiedzeniu Senatu 8 stycznia 2025 r.

Zgodnie z art. 22 § 1 *ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego* (Dz. U. z 2024 r., poz. 37), dalej k.p.k., postępowanie przygotowawcze zawiesza się, jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca jego prowadzenie, w szczególności, gdy nie można ująć podejrzanego albo nie może brać on udziału w postępowaniu z powodu choroby psychicznej bądź innej ciężkiej choroby. W czasie zawieszenia postępowania należy jednak dokonać odpowiednich czynności w celu zabezpieczenia dowodów przed ich utratą lub zniekształceniem (art. 22 § 3 k.p.k.).

W myśl § 212 ust. 1 *rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1115), dalej Regulamin, przed zatwierdzeniem postanowienia o zawieszeniu prokurator bada, czy zostały zebrane i zabezpieczone w sprawie wszystkie dostępne materiały dowodowe i czy podjęto niezbędne czynności w celu wykrycia i ujęcia podejrzanego. Zawieszając postępowanie z powodu nieujęcia podejrzanego, prokurator, w celu ustalenia miejsca jego pobytu, zarządza poszukiwania przez Policję lub inny uprawniony organ (§ 213 Regulaminu).

W czasie zawieszenia postępowania przygotowawczego prokuratorzy są zobligowani do okresowego - nie rzadziej niż raz w ciągu 6 miesięcy - sprawdzania, czy przyczyny

zawieszenia trwają nadal, a w przypadku ich ustania do niezwłocznego wydania postanowienia o jego podjęciu (§ 214 i § 215 ust. 1 Regulaminu).

Zarzuty podniesione w oświadczeniu Pana Senatora, że prokuratorzy zawieszają postępowania, a następnie nie podejmują żadnych czynności zmierzających do ich podjęcia są nieuprawnione. Generalną zasadą jest bowiem, że prokuratura działa w granicach i na podstawie obowiązujących przepisów prawa.

W odniesieniu do wniosku o przedstawienie „szczegółowej informacji o konsekwencjach wyciągniętych w stosunku do prokuratorów, którzy dopuścili się tego rodzaju czynów", informuję, że odnosi się on do bliżej nieokreślonego przedziału czasowego, a nadto nie precyzuje rodzaju konsekwencji, które pozostają w zainteresowaniu Pana Senatora. Szeroko pojęte znaczenie tego określenia obejmuje zarówno odpowiedzialność karną, dyscyplinarną, jak i służbową prokuratorów, uregulowaną w przepisach Działu IV Rozdział 3 *ustawy z dnia 26 stycznia 2017 r. – Prawo o prokuraturze* (Dz. U. z 2024 r., poz. 390).

Nadmieniam, iż zebranie danych dotyczących odpowiedzialności służbowej i dyscyplinarnej prokuratorów, zgodnie ze wskazanym w oświadczeniu kryterium, wymagałoby zwrócenia się do kierowników wszystkich jednostek organizacyjnych prokuratury w kraju, Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego oraz jego zastępców regionalnych, a także Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym.

Z wyrazami szacunku
Arkadiusz Myrcha
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/